

62 . Sultana | Comuna: Mânăstirea | Județ: Călărași | Punct: Malu Roșu | Anul: 2017

Anul: 2017

Cod RAN: 104216.03

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu

Tipuri sit: descoperire izolată

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar

Autori: Radian-Romus Andreescu, Adelina Darie, Emil Dumitrașcu, Mihai Florea, Mihaela Golea, Constantin Haită, Alexandru Cătălin Lazăr, Monica Mărgărit, Cătălin Nicolae, Vasile Opriș, Valentin Radu, Andrei Soficaru, Mădălina Voicu, Ionela Crăciunescu, Theodor Ignat, Valentin Parnic, Adrian xxBălășescuxx, Cristina Covătaru, Ovidiu Frujina, Bogdan Manea

Instituții: Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Municipiului București, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Național de Istorie a României, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Național de Istorie a României, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Antropologie "Francisc J. Rainer" București, Muzeul Municipiului București, Muzeul Național de Istorie a României, Institutul de Antropologie "Francisc J. Rainer" București, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Municipiului București, Muzeul Dunării de Jos, Călărași, Institutul de Antropologie "Francisc J. Rainer" București, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie

Raport

Săpăturile arheologice de la Sultana-Malu Roșu, com. Mânăstirea, jud. Călărași, din campania 2017, s-au desfășurat exclusiv în Sectorul Terasă și au vizat continuarea investigațiilor legate de construcția incendiată eneolitică C1/2014. Identificată în anul 2014, cu ocazia cercetărilor pentru identificarea limitei de est a necropolei preistorice de la Sultana-Malu Roșu, această construcție, cu dimensiuni considerabile (cca. 12 x 10 m), a fost cercetată în cadrul unei suprafețe de 16 x 16 m (Son 1/2016), amplasată la cca. 70 m vest de așezarea de tip tell, la sud de Son 1/2014 și Son 1/2015.

În campania 2017, cercetările au vizat investigarea complexelor posterioare ce perforau nivelul de distrugere al construcției C1/2014. După cum se stabilise încă din campania 2016, aceste intervenții posterioare sunt de tip groapă (cele mai multe), dar și o serie de șanțuri de fundație (C13/2017), ce delimitau o zonă rectangulară, pe toate laturile acesteia, legate cel mai probabil de o structură ușor de suprafață. Materialele ceramice recuperate din aceste șanțuri de fundație pot fi atribuite exclusiv culturii Gumelnița.

Patru dintre gropile posterioare identificate anterior, ce perforau nivelul de chirpici ars al construcției C1/2014, s-au dovedit în urma cercetării a aparține unor complexe funerare. Gropile aveau forme ovale sau rectangulare. Trei dintre acestea (M96, M98 și M99) conțineau schelete în poziție chircită, lateral, orientate pe direcții apropiate de est sau sud. Inventarul funerar lipsește în majoritatea cazurilor. Pe baza elementelor de tratament funerar și cazuisticii anterioare documentate în necropola de la Sultana-Malu Roșu, aceste morminte pot fi atribuite perioadei eneolitice. Mormântul notat M97, conținea resturi redepozitate de la un individ reprezentat incomplet (craniul și membrele inferioare), asociate cu două vase ceramice complete, ce prezentau caracteristici tipologico-stilistice specifice primei epoci a fierului.

Celelalte gropi ce tăiau nivelul de distrugere al construcției C1/2014, în număr de 7, sunt posterioare secveței crono-culturale gumelnițene, fiind structuri excavate ce conțineau o cantitate mică de materiale arheologice. Se remarcă groapa C8/2017, ce conținea resturile cvasi-complete ale unui schelet de *Sus scrofa* (în conexiune), asociat și cu oase de *Bos taurus*.

La fel ca și în campania 2016, în 2017 am decis continuarea investigațiilor non-intruzive magnetometrice din perimetrul terasei, în vederea unei înțelegeri mai bune a distribuției construcțiilor incendiate eneolitice de aici. Noile prospecțiuni magnetometrice au condus la identificarea altor două structuri arse (C14/2017 și C18/2017), similare construcțiilor C1/2014 și C12/2016. Astfel, anomaliile identificate în urma prospecțiunilor au fost verificate arheologic prin intermediul unor sonde test (Son 1/2017 și Son 2/2017) de 3 x 1 m, în cadrul cărora au fost identificate niveluri de distrugere incendiate similare celor din C1/2014 și C12/2016. Având în vedere zonele ocupate de aceste anomalii, dar și caracteristicile morfologice ale nivelurilor de distrugere descoperite în sondele test, alături de caracteristicile materialelor arheologice recoltate din acestea (eneolitice), este clar că ne aflăm în fața altor două construcții eneolitice incendiate. Aceste structuri vor fi investigate în campaniile următoare.

După cum arătam și anterior, descoperirea acestor construcții din zona off-tell de la Sultana-Malu Roșu redeschide discuția despre semnificația așezărilor de tip tell, precum și asupra modului în care populațiile preistorice percepeau spațiul domestic și cel funerar.

[]*

Tehnica de săpătură aplicată în situl de la Sultana a constatat în metoda micro-stratigrafică, înregistrările realizându-se în sistemul unităților stratigrafice (u.s.-uri), în cadrul unor registre de unități stratigrafice și complexe, fiind utilizate fișe tipizate.

Colectarea datelor brute din teren, în vederea înregistrărilor planimetrice și altimetrice, s-a realizat cu ajutorul unui receptor GNSS (Global Navigation Satellite System), la care s-au adăugat o nivelă optică Leica NA 724 și o stație totală Leica TCR 407 Power.

Sedimentul din morminte și din complexe cercetate a fost recoltat și sitat. Din toate mormintele cercetate au fost recoltate probe pentru datări absolute (14C) și analize de paleoparazitologie și paleogentică (A.D.N.).

Materialele faunistice au fost prelucrate și analizate pe teren de către echipa Centrului Național de Cercetări Pluridisciplinare din cadrul Muzeului Național de Istorie a României.

Piese de IMDA vor fi analizate în laboratoarele Universității „Valahia” din Târgoviște.

Artefactele litice și ceramice vor fi analizate în laboratoarele Facultății de Geologie și Geofizică București.

În funcție de bugetul disponibil, cercetările viitoare vor viza continuarea săpăturilor din vecinătatea așezării de tip tell aparținând culturii Gumelnița, investigarea structurilor incendiate off-tell, dar și cercetările din așezarea plană aparținând culturii Boian, precum și în cadrul celor două necropole preistorice.

Bibliografie

- E. Iaroslavschi, P. Roșu, ActaMN, 14, 1977, p. 81-94; H. Daicoviciu, I. Ferenczi, I. Glodariu, Cetăți și așezări dacice în sud-vestul Transilvaniei, București, 1989, p. 171-172

Informații suplimentare online

[Raportul 5940 din cronică.cimec.ro](http://raportul5940.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
